

Vzpomínky IV.

Pavel Dobeš

Jeden z hlavních problémů, co bije do očí
Je otazník, co na tebe i v spánku útočí
Ať jsi skromnost jediná nebo pyšný jako páv
Otázky se kupí kolem majetkových práv:

„Kdo bude bydlet na tvém klajmu u řeky
Kdo jezdit ve tvém autě na cesty daleký
Až krejčí nebo nebo švadlena
Ti stříhne na rubáš
Co se stane, až nastane až?“

Až k červenci, či k lednu, už neodvedu daň
Do sklenky podívám se ke dnu, popel spadne na divan
Vítr srovná záhon kytek, co rostly před domem
Za řadou potyček a bitek mávnu bílým praporem
Až řeknu svému řidiči v služebním žaketu
Cosí jsem si zapomněl, vezmi to přes Krétu
Až odpoví mi, vystupovat, dál se nejede
Až ti přijdou kondolovat naši sousedé:

/:Potom všechny moje vzpomínky
Vzpomínky, vzpomínky
Bez jediné výjimky
Hoďte, prosím, do jímky:/... hoďte do jímky!